Mirta

LIST SREDNJOŠKOLSKOG ĐAČKOG DOMA ZADAR BROJ **15** - OŽUJAK 2020.

Srednjoškolski đački dom Zadar

Obala kneza Branimira 10a,
Zadar
Tel. 023/224-840
Fax: 023/213-490
e-mail:djacki-dom@zd.t-com.hr

Glavni i odgovorni urednik:
ravnatelj Ivan Đula, prof.

Uredništvo:
Marija Lukšić
Damir Tomić
Rade Zrilić

Fotografije i tekstovi:
Maja Balić Motušić,
Roko Bralić,
Marinka Čulina Rončević,
Dijana Ivčić,
Ivan Knežević,
Damir Kraljević,
Marija Lukšić,
Snježana Milin Ramov,
Damir Tomić,
te učenice i učenici svih odgojnih skupina.

List izlazi jednom godišnje.

Grafička priprema i tisak:
dpi grafika :: digitalna tiskara

Naklada: 250 komada

Travanj 2020.

KAZALO:

1. Naslovnica
2. Impressum
3. Plakati
4. Regionalna domijada
6. Državna domijada
7. U Muzeju iluzija
8. Izlet na otok Galevac
10. Dani kruha
11. Božićno ukrašavanje Doma
12. Božićni turnir
13. Škabrnja i Vukovar
14. Teakwondo i rukomet
15. Predavanja i radionice
16. Ploča čvorova
17. Prilaz za invalide
18. Botanička radionica
19. Izlet na otok Ošljak
21. 72. sata bez kompromisa
22. Učenici glazbenici
23. Lucija Kolak
24. Malakološka zbirka
25. Suradnja s UTI-Zadar
26. Teretana i knjižnica
27. Radionice
29. Literalno stvaralaštvo
32. Maketarska sekcija
33. Crteži
34. Predavanje i podvodna fotografija
35. Instalacija
36. Poezija - Antonija Ajtić
37. Skulptura
38. Iz arhive
40. Foto - video sekcija
42. Slike i crteži
44. Parlaonice
45. Karikature
46. Priče -Ela Frković
48. Izlet Nin-Zaton
50. Noć muzeja – volontiranje
51. Kuhinja đačkog doma
52. Valentinovo
54. Ljubavno pismo
56. Razgovor s ravnateljem
58. Radionica cvjetova
59. Priča - Tea Frković
60. Morske orgulje
61. Djeca uče ono što doživljavaju
62. Maturanti
64. Slike - Klara Boban

UVODNIK

Opet smo zajedno nakon godinu dana. Naša Mirta je iznova procvjetala i daruje nam puno novih i dobrih sadržaja koji će nas razveseliti. Puno je toga zanimljivog na njezinim granama, koje zrače mladenačkim žarom i zanosom.

Naša Mirta je ogledalo domskog života i rada tijekom cijele školske godine.

Nadam se da ćete se osjećati radosno i ugodno dok budete listali stranice našega lista, da ćete upijati riječi i slike vašeg mladenačkog zanosa i stvaralaštva. Kao i do sada svojim radom i aktivnostima pripomogli ste stvaranju novog broja Mirte, kroz kulturne i sportske sekcije slobodnih aktivnosti.

Osjećam da uspješno plovite na svom mladenačkom putu. Suočavate se hrabro sa svojim školskim i životnim obavezama.

Nemojte posustati u ostvarenju svojih životnih snova. Vaš put je put učenja, stjecanja novih spoznaja, put ljubavi i mladenačkog nadahnuća.

Hvala svima koji su svojim radovima i sugestijama doprinijeli stvaranju novog broja Mirte.

Ravnatelj: Ivan Đula, prof.

Foto - video
sekcija Đačkog doma

Plakati o Domijadama

Foto - video sekcija Đačkog doma pod mentorstvom odgajatelja Damira Tomića aktivno djeluje od 2014. godine. Tijekom toga razdoblja članovi sekcije su sudjelovali u nizu izložbi sa svojim radovima. Redovito izlažu fotografije na Domijadama, natjecanjima u kulturi učeničkih domova na razini regije i države.

Pregledom foto arhiva Đačkog doma i odabirom fotografija kreirali su plakate koji prikazuju aktivnosti naših učenika, i osvojene nagrade na Domijadama unazad pet godina, počevši od 2015. godine.

Pomoć u kreiranju plakata i odabiru fotografija dobili smo od svih odgajatelja, koji su ustupili svoje fotografije s navedenih natjecanja. Plakati sada ukrašavaju prostorije Doma.

REGIONALNA DOMIJADA

PLASMAN SPORT:

1. MJESTO - **KOŠARKA**
1. MJESTO - **ODBOJKA**
1. MJESTO - **STOLNI TENIS**
1. MJESTO - **ŠAH**
3. MJESTO - **NOGOMET**

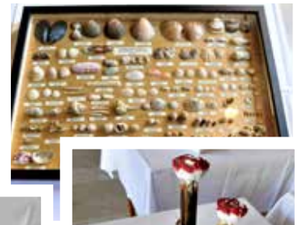

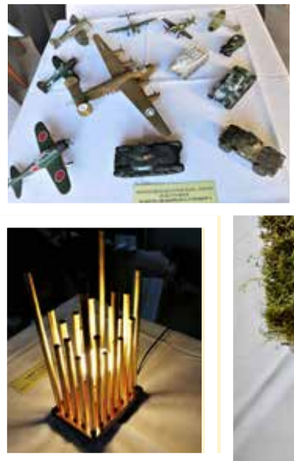

PLASMAN KULTURA:

1. MJESTO – **SKULPTURA** - BOL
1. MJESTO – **GLAZBA** - RUSULICA
2. MJESTO – **INSTALACIJA** LICE - MJERJE
2. MJESTO – **RECITACIJA** - U POTRAZI ZA NOVOM ŠANSOM
3. MJESTO – **INDUSTRIJSKI DIZAJN** - STOLNA LAMPA
3. MJESTO – **SKULPURA** - TRN U OKU

DRŽAVNA DOMIJADA

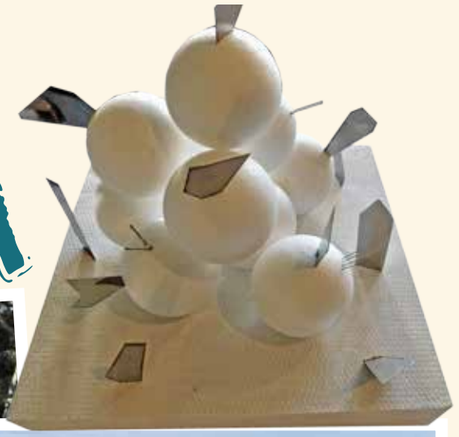

PLASMAN

1. MJESTO – **SKULPTURA** – BOL
1. MJESTO – **GLAZBENI IZRAZ** – RUSULICA

1. MJESTO – **KOŠARKA**
2. MJESTO – **ODBOJKA**
3. MJESTO – **STOLNI TENIS**

U Muzeju ILUZIJA

U utorak, 22. 10. 2019. pod vodstvom naše prof. Maje Balić Motušić posjetile smo Muzej iluzija. Muzej je smješten na starim gradskim bedemima i jedan je od najposjećenijih zadarskih muzeja. Njegova unutrašnjost potvrđuje taj status. Sastoji se od rotirajućih prostorija, soba sa zrcalima i hologramima, te drugim zanimljivostima koje podjednako privlače sve uzraste. Meni se svidio jer je drugačiji od drugih muzeja na kakve smo navikli i koji su pomalo dosadni. Omogućuje interakciju između posjetitelja i muzejskih izložaka. Sve smo mogle dotaknuti, isprobati i napraviti selfije. Meni se najviše svidio kaleidoskop i drvene slagalice, 3D igračke koje smo pokušale složiti. Muzej je prepun optičkih varki, te smo napravile puno zanimljivih i šaljivih fotografija.

Katarina Pavlović

Izlet na Galevac

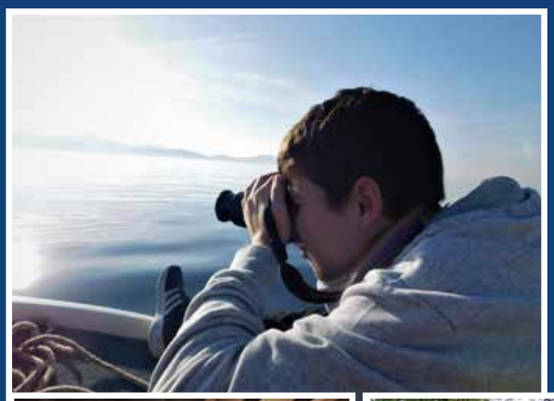

Profesor Tomić nas je obavijestio da će u srijedu biti lijep i sunčan dan, a to je značilo da idemo na obećani izlet na otok Galevac. Ukrcali smo se u brod i lagano zaplovili prema otoku. Nakon petnaestak minuta privezali smo se uz obalu Galevca. To je jedan prekrasan otočić sa crkvom sv. Pavla. Cijeli je otok uređen kao park, prepun cvijeća i zelenila. Razgledali smo crkvu i prošetali otokom. Lijepo smo se proveli i naučili nešto o povijesti otoka, pa se polako uputili natrag prema gradu i Domu. Korisno i ugodno proveden dan.

Mislav Duilo

Otočić Galevac (Školjić) udaljen je svega 85 metara od mjesta Preka, opsega 650 m, površine nekih 30.000 m2 i svojom veličinom spada u manje otoke zadarskog arhipelaga. Pošumljavanje otočića počelo je krajem 19. stoljeća i danas ga krasi bogata i gusta uglavnom borova šuma.

Na Galevcu se nalazi franjevački samostan sv. Pavla Pustinjaka s crkvom sv. Pavla iz 15. stoljeća. U 17. stoljeću otočić je sa samostanom služio i kao lazaret, pa se uz ime Školjić u narodu sačuvao i treći naziv za otočić - Lazaret.

Franjevci trećoredci na Školjiću su od 1446. godine. Taj otočić dobili su od zadarskog plemića Milanje, a posjed im je 1454. godine potvrdio papa Nikola V. Crkva je popravljena 1516. i 1564.g., a posvećena je 1596. godine, o čemu svjedoči latinski natpis nad ulazom u crkvu.

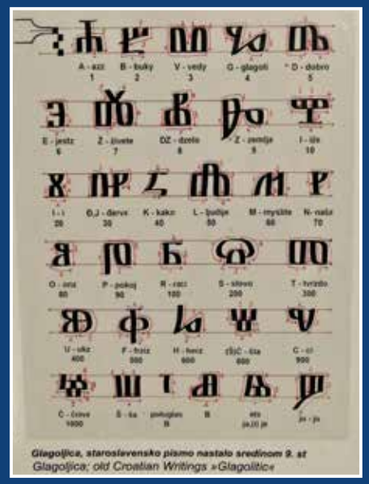

Glagoljica, staroslavensko pismo nastalo sredinom 9. st
Glagoljica: old Croatian Writings »Glagolitic«

DANI KRUHA

Dane kruha i dane zahvalnosti za plodove zemlje tradicionalno obilježavamo svake godine sredinom mjeseca listopada radionicom u koju se s radošću uključuje veliki broj učenica i učenika koji vrijedno i maštovito izrađuju različite oblike i proizvode od tijesta.

Na ovaj način zahvaljujemo na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili podareni.

Od svih pripremljenih krušnih proizvoda, koji su izrađeni u veseloj atmosferi s puno ljubavi, smijeha, strpljenja i mašte, napravili smo malu izložbu u restoranu Doma.
Svi ostali učenici imali su priliku kušati proizvode iz mirisne košarice s kolačićima u kojima su uživali poslije večere.
Kroz kratko vrijeme košarice s kiflicama ostale su prazne.

Marinka Čulina Rončević

Božićno ukrašavanje Doma

Film - Advent u Zadru

Uoči nadolazećih Božićnih i novogodišnjih blagdana učenici foto-video sekcije prikupili su foto materijal i izradili prigodan film o obilježavanju Adventa u našem gradu. Fotografije i video klipove su izrađivali Ivan Prpić, Petar Jukić i David Brođanac. U filmu su nastupili Dorotea Dragobratović, Ivona Kasalo i Mate Miletić. Projekcija filma je bila u restoranu Đačkog doma.

O projektu, prikupljanju materijala i izradi filma Ivan Prpić nam je rekao: „Odgajatelj Tomić nam je na sastancima foto-video sekcije pokazao filmove o Adventu koje su radile prethodne generacije učenika i učenica. Tako smo i mi izrazili želju da nastavimo s tradicijom izrade filma na tu tematiku. Snimili smo više nego dovoljno materijala, klipova i fotografija, tako da nam za obradu neće nedostajati istog. Sve je pratio odgajatelj i davao nam savjete, ali je nama prepustio inicijativu u kreativnosti. Ipak morali smo se držati dogovorenog projekta. Film smo prikazali u večernjim satima kada je većina učenika u Domu.“

BOŽIĆNI TURNIR

Advent i Božićni blagdani tradicionalno se u Đačkom domu obilježavaju odigravanjem turnira u malom nogometu. Ove godine su nastupile četiri ekipe sastavljene od učenika svih uzrasta i odgojnih skupina. Turnir se održavao na igralištu Doma u večernjim satima. Pobjedničku ekipu su činili i članovi nogometne sekcije: Dino Miljanić, Danijel Miličević, Gabriel Vukančić, Filip Smolčić, Josip Stokić i kapetan Marko Jurica. Organizator turnira i voditelj nogometne sekcije bio je odgajatelj Damir Kraljević, koji je budnim okom pratio cijeli turnir i proglasio pobjednike na domjenku, koji je upriličen na kraju turnira. Prijelazni pehar kapetanu nogometne sekcije Marku Jurici uručio je ravnatelj Srednjoškolskog đačkog doma Ivan Đula, prof.

ŠKABRNJA - VUKOVAR

Dan sjećanja na stradanje Škabrnje i Vukovara, na poginule branitelje i civilne žrtve, učenici i učenice Doma obilježavaju paljenjem lampiona, kojima su kreirali crveno srce, kao simbol sućuti, sjećanja i ljubavi prema svima stradalima, u najtežim danima stvaranja slobodne Domovine. Ove godine učenici i učenice sudjelovali su u do sada najvećem broju. Ovo obilježavanje održava se na inicijativu odgajatelja Damira Tomića i Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije. Zajedničko sudjelovanje je tradicija, koja uvijek privlači dovoljno pažnje. Učenici i učenice Doma su zajedno s invalidima krenuli iz prostorija Udruge prema gradskom trgu gdje su palili svijeće, a nakon toga je upriličen domjenak u njihovim prostorijama i zajedničko fotografiranje.

TEAKWONDO - RUKOMET

Luka Jurjević, učenik prvog razreda gimnazije u našem je Domu odnedavno. Vrijedan i marljiv, gotovo ga se ne može susresti u Domu. Škola i treninzi, a između učenje.

O tome kako je postao reprezentativac Luka nam je rekao: - Od trećeg razreda osnovne škole treniram teakwondo. Velik uspjeh mi je osvojeno Državno natjecanje u teakwondou. Osvajanjem prvog mjesta ostvario sam plasman za prijem u reprezentaciju. Uz to natjecanje održana su još i dva kriterijska turnira za plasman u reprezentaciju. I na njima sam osvojio prvo mjesto. Trenirati sam počeo u Obrovcu u Teakwondo klubu Obrovac. Kod njih sam aktivan član i za njih nastupam, međutim zbog škole boravim u Zadru, pa tu i treniram.

Najveći uspjeh mi je osvojeno 3. mjesto na Europskom teakwondo natjecanju jer se nisam se nadao medalji. Natjecatelji su stigli iz cijele Europe. Znao sam da će biti teško pa sam se cijelo ljeto pripremao za nastup. Na Europskom natjecanju su me pratili treneri reprezentacije i „iz mene“ izvukli najbolje što su mogli. Ove godine sam u juniorskoj kategoriji, gdje ima starijih, pa su mi borbe teže. Ako ostanem u ovom sportu, velika mi je želja nastupiti na Olimpijadi. Upoznao sam gotovo sve reprezentativce i često sam s njima u kontaktu.

Dorotea Dragobratović, učenica prvog razreda Strukovne škole, smjera tehničar za računalstvo, dolazi nam iz Opuzena. Bavi se rukometom već devet godina. Sa Ženskim rukometnim klubom Opuzen postigla je puno uspjeha. Sada trenira u Ženskom rukometnom klubu Zadar s kojim igra u Prvoj HRL – mlađe kadetkinje 04-05. Želi se baviti i trčanjem krosa.

Josipa Toni Milinković, učenica prvog razreda Obrtničke škole, smjer frizer druga je rukometašica koja odnedavno boravi u našem Domu. U ovom je sportu od malih nogu i golmanica je već šest godina. Trenira u Ženskom rukometnom klubu Zadar. Obzirom da su je pozvali da igra za Crikvenicu, pristala je i s njihovim klubom igra u Prvoj državnoj ligi – 04 godište i u Prvoj županijskoj ligi. Voli ovaj sport i nada se da će ga još dugo trenirati.

Predavanje AIDS-jučer, danas, sutra

U srijedu, 11. prosinca 2019. godine održano je predavanje na temu “HIV/AIDS-jučer, danas, sutra: u Hrvatskoj i svijetu” koje je održao prof. dr. sc. Boris Dželalija.

Učenici su pokazali veliki interes za temu i odazvali se pozivu na sudjelovanje u značajnom broju.

Radionica na temu “Vrijeme za eksperimentiranje”

U četvrtak, 21.11.2019. godine u 20:00 sati održana je radionica na temu “Vrijeme za eksperimentiranje”, prilagođena inačica za učenike srednjih škola, Radionicu je izradila i vodila dr. Polona Bencun Gumzej, sudjelovali su učenici i odgajatelji Doma. Pokazan je velik interes za temu i radionica je bila vrlo uspješna.

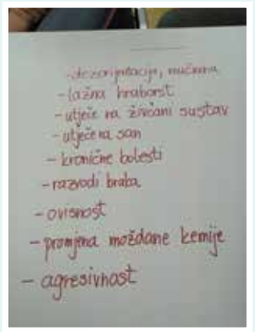

PLOČA ČVOROVA

Učenik Pomorske škole Petar Jukić je uz pomoć odgajatelja Damira Tomića izradio ploču nautičkih čvorova. Kao budući nautičar na ovaj je vrlo jednostavan i praktičan način naučio najkorisnije čvorove, koji se upotrebljavaju u pomorstvu. Ploča nautičkih čvorova je napravljena kao poklon Udruzi tjelesnih invalida.

ŠTRAJK U ŠKOLAMA

Sukladno kompromisu sindikata i Vlade postignut je dogovor, te je na sreću mnogih, uspješno završen štrajk prosvjetnih djelatnika – traženo povećanje koeficijenta od 6,11 posto, ispunit će se u tri navrata, pa su đaci osnovnih i srednjih škola u utorak opet sjeli u školske klupe. Zaposleni u obrazovanju svojim su stavom – ustrajnošću u štrajku i prosvjedom poslali i više nego jasnu poruku cijelom društvu.

Posjet članova Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije

Članovi Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije posjetili su Učenički dom dana 9. listopada 2019. godine, i tom prilikom razgledali rampu za pristup osobama s invaliditetom. Članovi udruge izrazili su zadovoljstvo s kvalitetom prilaza i rampe koji su omogućili da pristupačnost Doma osobama s tjelesnim invaliditetom bude podignuta na višu razinu. Nakon razgledanja, neko vrijeme zadržali su se u ugodnom razgovoru i druženju s učenicima i učenicama.

Biljke u boci

Učenice 4. odgojne skupine Antonija Glasnović i Viktoria Oštrić pod vodstvom prof. D. Tomića i prof. M. Lukšić družile su se u sklopu radionice sadnje mediteranskih biljaka u boce u prostorima tehničke radionice.
Svaka je posađena biljka dobila mjesto u svojoj staklenoj boci. Učenice su sadile, učile se tehnici brige o biljkama u boci, te upoznavale svojstva i ljekovitost svake pojedine biljke. Osim toga ponovno su upotrijebile staklene boce koje su bile za reciklažu i na taj način ukazale na mogućnost višekratnog korištenja staklenih predmeta. Biljke u boci će biti smještene na posebno mjesto u Domu gdje će se moći pratiti njihov rast.

Volonterska akcija „72 sata bez kompromisa“

Ove godine naš Dom se uključio u volonterstvo. Prvi projekt nam je bio „72 sata bez kompromisa“, koji se održao od 17.-20. listopada ove godine. Projekt „72 sata bez kompromisa“ je međunarodni volonterski projekt koji promiče solidarnost, zajedništvo, kreativnost, i volonterstvo, a cilj je okupiti mlade osobe i pokazati kako se zajedničkim snagama i akcijama može promijeniti okruženje u kojem živimo.

U projekt se uključilo 8 učenica pod vodstvom odgajateljice Maje Balić-Motušić. Posjetile smo udrugu Izvor u samostanu Sv. Frane, u Zadru, gdje smo slagale odjeću i obuću za djecu. Osim što smo slagale odjeću i obuću sastavile smo police na koje će roba biti posložena. Napravile smo veliki posao u kratko vrijeme. Ispunjene dojmovima, nakon volontiranja bile smo zahvalne, jer smo se mogle odazvati ovakvoj hvale vrijednoj akciji. Nadamo se da ćemo sljedeće godine moći sudjelovati i volontirati u sličnim akcijama.

Iva Pavelić, Klara Boban, Eva Đakulović

Radionica biti volonter

U sklopu Volonterskog kluba, dana 10. 10. 2019. u organizaciji odgajateljice Maje Balić Motušić, prof. održana je radionica „Biti volonter" u kojoj je djelatnica Volonterskog centra Zadar upoznala učenike sa svrhom, ciljem i prednostima volontiranja, kao i pravima i obvezama volontera. Učenicima su dodijeljene pristupnice i volonterske knjižnice. Učenici su se odazvali u velikom broju te rado pristupili volonterskom klubu.

Ošljak

danas broji **sedam** stanovnika

Otok Ošljak je naseljen od antike, kada su na njemu postojale rimske građevine. U srednjem vijeku u posjedu je Zadarske nadbiskupije, potom pripada zadarskim plemićkim obiteljima. Kao pogodno vojno strateško uporište u Zadarskom kanalu, u više je navrata (1242., 1311.–13.) bio mjesto iskrcavanja mletačke vojske prilikom njezina napada na Zadar. Godine 1320. otok Ošljak se spominje kao posjed Zadarske biskupije. God. 1630. na Ošljaku je bio podignut lazaret (karantena) za kužne bolesnike. Godine 1775. izgrađeni su mlinovi (vjetrenjače) za mljevenje žita, no pokazalo se da zbog prevrtljivosti vjetra nisu ekonomski isplativi, danas su ruševine.

Najvažniji spomenik kulture na otoku je crkva sv. Marije. Na njenom mjestu je nekada postojala kasnoantička građevina na čijim temeljima, u ranom srednjem vijeku, nastaje crkva prvotno posvećena sv. Jeronimu. Obnavljana je i dograđivana u 15. stoljeću za vrijeme zadarskog nadbiskupa Lovre Veniera. U produžetku od crkve prema sjeveru nalaze se ruševine ljetnikovca obitelji Calogerà. Do njih se dolazi kroz vrtove i pergole (perivoj). Zbijeni sklop od desetak zgrada stvara seosku cjelinu Valčić, a predstavlja stari dio naselja nastalog u 17. i 18. stoljeću. Osnovna škola počela je s radom 1927. (zgrada je izgrađena 1929.) i radila je do 1958. Godine 1941. otvara se Talijanski koncentracijski logor na otoku Ošljaku.

Odgajatelji Marija Lukšić i Damir Tomić povezli su svoje učenike na stručno - edukacijski i kulturno - povijesni izlet na otok Ošljak. Učenici su se upoznali s kulturno povijesnim znamenitostima otoka, jestivim i ljekovitim biljem, tradicijskim obrtima i zanatima, a tom prigodom smo napravili brojne fotografije koje će krasiti domske prostorije.

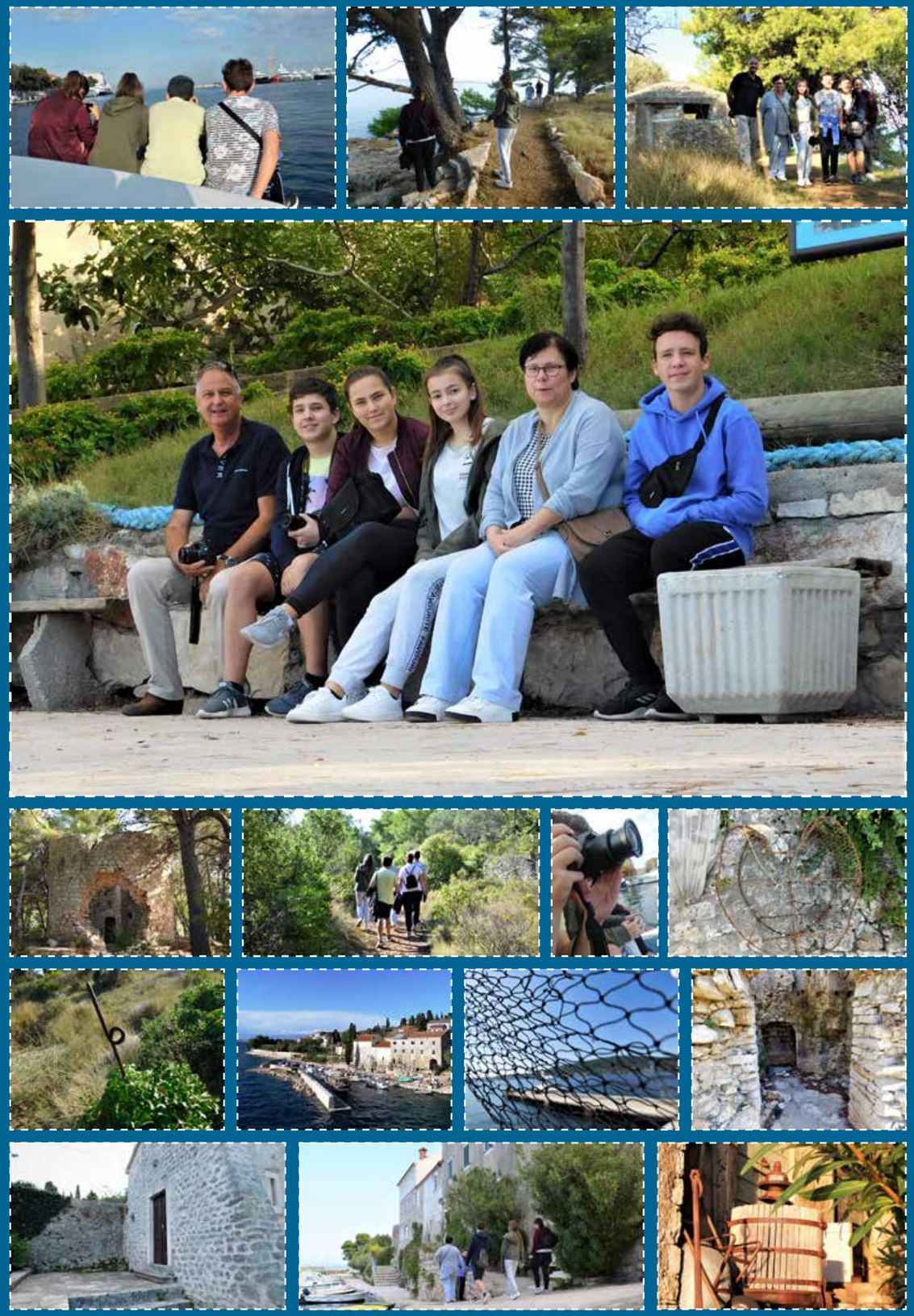

Učenici glazbenici

O svojoj ljubavi prema violončelu **Viktor Hodak** nam je rekao: „Od trećeg razreda osnovne škole sviram violončelo. Zvuk violončela bio mi je najljepši na audiciji koju su upriličili profesori za djecu koja su se došla upisati u glazbenu školu. U trećem razredu glazbene škole imao sam samostalan koncert u Tisnom. Bio sam i na Međunarodnom natjecanju „Daleki akordi“ u Splitu. Osvojio sam drugu nagradu za nastup. Nagrada mi je učvrstila samopouzdanje. U Domu su dobri uvjeti za vježbanje violončela jer se uvijek nađe prazna soba za vježbati, uglavnom vježbam sam jer sam u suprotnoj smjeni s Ivanom, učenicom koja isto svira violončelo. Sviram klasiku, a najviše volim Bacha. Majka me najviše podržava i prati moje školovanje. U prvom sam razredu srednje glazbene škole i moja profesorica je jako zadovoljna mojim napredovanjem. Želja mi je svirati u simfonijskom orkestru.“

Učenica **Ivana Dobrijević** također svira violončelo i pohađa Glazbenu školu Blagoje Bersa. O svojoj ljubavi prema glazbi rekla nam je: „U glazbu sam zaljubljena od malih nogu, ona je dio mog odrastanja jer potječem iz obitelji u kojoj se svi bave glazbom. Glazba mi pomaže da se izrazim i da se odmaknem od dosadne svakodnevnice, unosi pozitivu u moj život, i svakim sam danom sve zaljubljenija u glazbu. Svjesna sam da ljudi ne shvaćaju i ne vide koliko bavljenje glazbom iziskuje žrtve i odricanja.

Zovem se **Lucija Kolak**, imam 18. godina i dolazim iz Ličkog Osika. Moja najveća ljubav je glazba pa sam iz tog razloga nakon osnovnoškolskog obrazovanja odlučila ići dalje u tom smjeru i došla u Zadar. Glazbom se bavim još odmalena, često bih tati “krala” gitaru dok ga nema da učim svirati. S mamom sam po cijele dane samo pjevala, uvijek sam išla na individualna natjecanja, pjevala po zborovima... U Zadru sam upisala Gimnaziju Vladimira Nazora i Glabenu školu Blagoje Bersa. Trenutno sam maturantica u obje škole. U glazbenoj školi učim svirati klavir, ali u slobodno vrijeme volim svirati gitaru. U osnovoj školi sam naučila svirati tamburicu, okušala sam se također i u bubnjevima. Volim isprobavati svaki instrument i znati što više toga. U budućnosti bih htjela naučiti svirati violinu. Osim sviranja obožavam pjevanje, pjevam u dva školska zbora s kojima smo bili vrlo uspješni. Također, ove godine me čekaju dva međunarodna natjecanja u Italiji, za koja smatram da su najvažnija od svih u ove četiri godine. Osim toga pjevam i u našem domskom zboru koji je prošle godine osvojio državno natjecanje nakon mnogo godina i jako sam ponosna na to. Osim glazbe jako volim i sport. U osnovnoj školi sam aktivno trenirala odbojku i stolni tenis. Dolaskom u Zadar nešto sam morala prekinuti i postaviti si prioritete, ali naravno nisam odustala od toga.. Trenutno odbojku igram samo za domsku ekipu, ali mogu reći da smo također jako dobre u tome. Dvije godine smo bile vice prvakinje države, dok smo pretprošle godine bile i državne prvakinje. Stolni tenis igram za gimnazijski sastav i najveće uspjehe postižemo na županijskim i regionalnim natjecanjima i samim time se plasiramo na državno, no nažalost tamo nismo do sada ništa osvajale. Što se tiče moga vremena i kako uspjevam to sve, iskreno ću reći da i nije tako lagano. Da bih uspjela u svemu što radim morala sam se odreći puno stvari, i postaviti si ciljeve. Samim dolaskom u Zadar postavila sam si velik teret i znala sam da će biti teško. Prva godina je bila najteža od svih, ali kasnije, kada sam se naviknula postalo mi je rutina i čudno mi je ako mi dan nije ispunjen. Svoje obveze uspjevam obavljati na način da unaprijed sve organiziram, i znam što mi je taj dan i u koje vrijeme, puno stvari volim i zapisati kako bi mi bilo što lakše organizirati se, pišem si raspored učenja, ispitavanja, satova u školama, nastupa, putovanja, zapravo svega. Naravno ne želim zaboraviti sebe i pronalazim si vremena. Savjetovala bih svima da ne odustaju od svojih ciljeva i želja. Katkad će biti teško, katkad ne, nekad ćemo plakati, nekada se smijati, no, kao što nakon kiše dolazi sunce, tako će i nakon svake muke i prolivenog znoja doći veliki uspijeh!

Lucija Kolak

Malakološka zbirka

Izrada malakoloških zbirki je postala uobičajena praksa u Tehničkoj radionici. I ove godine učenice Matea Mataić i Mihaela Miletić su izradile dvije zbirke. Mihaela je odabrala rad s morskim puževima, a Mateji su draže bile školjke.

Ovo je već druga godina kako s odgajateljem Tomićem radimo malakološke zbirke. Prošle godine smo napravile jednu veliku zbirku puževa i školjki, a ove godine radimo dvije različite zbirke. Odgajatelj je uvijek uz nas i prati što radimo, a dečki iz radionice nam pripremaju podloge, tako da nam je olakšan rad. Materijala je u radionici više nego dovoljno. Već smo se dobro upoznale sa školjkama i puževima pa nam je sada jednostavnije raditi. Prošle godine je trebalo više vremena oko prepoznavanja po literaturi. Odgajatelj nas je „vodio" kroz priručnik, a mi smo uspoređivale školjke i pisale latinske nazive. Odgajatelj nam je objasnio da je to tako uobičajeno u malakologiji jer za brojne školjke i puževe uopće nema naših naziva. Svake godine se otkrivaju brojni novi nalazi uglavnom iz velikih dubina. Nadam se da ćemo i iduće godine raditi zbirku. Do sada smo nekoliko radova poklonili pa ćemo nastaviti s tom praksom.

Suradnja s UTI

Nakon što su Ujedinjeni narodi 3. prosinca proglasili Međunarodnim danom osoba s invaliditetom, Komisija za ljudska prava je, u rezoluciji od 5. ožujka 1993. godine, pozvala zemlje članice da potiču na obilježavanje tog datuma kako bi se postigla jednakost u ostvarivanju ljudskih prava i sudjelovanju osoba s invaliditetom u društvu. Prema Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom, osobe s invaliditetom uključuju one osobe koje imaju dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njihovo puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na jednakoj osnovi s ostalima.

U svojoj evidenciji Udruga tjelesnih invalida Zadarske županije danas ima 749 članova od 30-100% invalidnosti različitih tjelesnih oštećenja tijela i od 9 do 90 godina starosti kao i 65 pomažućih članova.

Udruga je sa Srednjoškolskim đačkim domom Zadar sklopila 2017. godine povelju o prijateljstvu. Suradnja s Udrugom traje puno duže i očituje se u brojim izložbama, glazbenim nastupima u njihovim prostorijama kao i brojnim učeničkim radovima koji krase njihove prostorije. Učenici i učenice Đačkog doma se rado odazivaju svakoj akciji kada su u pitanju tjelesni invalidi. Tako smo i ove godine, već tradicionalno upriličili izložbu u Arsenalu povodom Međunarodnog dana osoba s invaliditetom na kojoj su svoje radove izložili učenici i učenice foto-video sekcije. U Tehničkoj radionici budući pomorac Josip Jukić izradio je uz nadzor odgajatelja Damira Tomića ploču nautičkih čvorova koju je ravnatelj Doma Ivan Đula uručio predsjedniku udruge Željku Županoviću kao prigodni poklon. Izložba je privukla veliku pažnju članova udruge, počasnih gostiju iz gradske i županijske uprave, pomažućih članova i ostalih uzvanika.

Knjižnica

Naš Dom ima i malu knjižnicu za koju se brine prof. Snježana Ramov Milin.
Učenice i učenici rado je posjećuju kada trebaju lektirnu građu, ali i radi druženja u ugodnoj i opuštenoj atmosferi. Ako ni jedna knjižnica u gradu nema potrebnu lektiru tu je naša mala domska knjižnica. Prof. Snježana uvijek je dobro raspoložena i spremna pomoći oko obrade lektire.

Teretana

Učenici doma u sklopu izvannastavnih aktivnosti koriste prostore teretane za razne oblike tjelovježbe kao važan dio procesa odgoja i obrazovanja. Spravama i sportskim pomagalima sve opremljenija tjelovježbena prostorija učenicima pruža, a u skladu s mogućnostima, pristojan izbor vježbi, i informacija o utjecaju tjelesnog vježbanja na razvoj vlastitog tijela i zdravlja. U novoj 2020. prostor planiramo obogatiti novim rekvizitima, pomagalima i radnim stanicama u svrhu proširenja trenažnih procesa, a s krajnjim ciljem povećanja kvalitete domskog života i unaprijeđenja zdravlja učenika. Učenici, u skladu s vlastitim rasporedom obaveza mogu koristiti tjelovježbenu prostoriju tri puta tjedno što je optimalno za skladan lokomotorni i kardiovaskularni razvoj. Pritom, važan prehrambeni dio drenažnih procesa „završava“ u kuhinji u kojoj se uvijek nudi odgovarajući jelovnik. (U zdravu tijelu, zdrav duh!)

Radionica igre na sreću **stvarnost ili iluzija**

Odgajatelj Damir Tomić organizirao je radionicu za učenike i učenice Doma o igrama na sreću. Učenici su upoznati s problemom „igara na sreću“ među njihovim vršnjacima kao i o opasnostima i problemima koji proistječu iz igara na sreću. Kroz upitnik i igru učenici su aktivno sudjelovali u radionici i pomno pratili predavanje i savjete temeljene na bogatom radnom iskustvu odgajatelja.

Posljednje istraživanje (do 2018.) među 2.700 učenika srednjih škola je pokazalo kako njih 20 posto uplaćuje igre na sreću, a čak 13 posto njih već ima problema s kockanjem. Hrvatska udruga za igre na sreću ističe kako su nekoliko puta nadležne upozorili na poslovanje inozemnih ilegalnih internet priređivača igara na sreću koji ne rade provjere starosti igrača.

#

Tragovi kockanja potječu još iz drevne Kine (2 300 god. prije n.e.), Indije, Egipta i Rima. Pronađen je i komplet željeznih kocki koji datira iz 1 500. god. prije n. e., a specifični zapisi o kockanju nađeni su i u Keopsovoj piramidi.
Prva poznata lutrija u Italiji organizirana je 9. siječnja 1449. god. u Milanu kako bi se financirao rat protiv Republike Venecije.

ANKETA NA TEMU KLAĐENJA

Provedena je u Srednjoškolskom đačkom domu Zadar krajem siječnja 2016. godine.
Anketom je bilo obuhvaćeno 87 (muških) učenika svih škola i svih razreda.

Izvadak iz ankete:
- povremeno se kladi 36% učenika
- za negativne posljedice kockanja ne zna 34% učenika
- klađenje preko interneta je probalo 3% učenika
- najčešće se klade sami 23%, a u društvu vršnjaka 51,4% učenika
- mjesečno na uplate troše do 50 kuna - 93% učenika
- klade se radi novčanog dobitka 21,2%,
  zato što društvo to radi 27,2 %, 18% iz dosade...

Radionica: “Manipulacija vs. socijalizacija”

U prostoru učionice u prizemlju Đačkog doma Rade Zrilić, prof., održao je radionicu za učenike 3., 4. i 5.-tih razreda srednje škole na temu “Manipulacija nasuprot socijalizacije”. Na radionici su bile prisutne i studentice koje u sklopu kolegija “Metodika rada pedagoga u đačkom domu” obavljaju vježbe u Domu.

EUROPA U ŠKOLI

Literarni rad Mislava Duila - 2. na natjecanju

S obzirom da sam lani bio prvi, mislio sam da će se sada dati prilika drugima, tako da sam bio jako iznenađen ovako visokim plasmanom. Na ideju za ovu priču došao sam u razgovoru s jednim prijateljem o tome kako ljudi puno vremena provode na Instagramu i drugim društvenim mrežama, što može imati štetne, pa i tragične posljedice, kaže Mislav Duilo

Nakon što je prošle godine osvojio prvo mjesto na međunarodnom i nacionalnom natjecanju „Europa u školi“, koje organiziraju Europski dom Zagreb i Europski pokret Hrvatska povodom proslave Dana Europe za učenike i mladež u kategoriji literarnog izričaja, ove je godine učenik Strukovne škole Vice Vlatkovića Mislav Duilo na istome natjecanju osvojio drugo mjesto, što nedvojbeno potvrđuje kako ovaj zadarski srednjoškolac ima veliki spisateljski talent. Tema za njegovu dobnu skupinu 3. i 4. razreda srednje škole bila je „Gdje su mladi i što rade na internetu?“

- Na ideju za ovu priču došao sam u razgovoru s jednim prijateljem o tome kako ljudi puno vremena provode na Instagramu i drugim društvenim mrežama, što može imati štetne, pa i tragične posljedice, kaže Mislav, a njegova mentorica dodaje da je već puno puta Mislav na sebe skrenuo pozornost jer njegovi radovi izlaze iz uobičajenih okvira učeničkih literarnih uradaka. Tako je prošle godine osvojio prvo mjesto u ovom natjecanju „Europa u školi“ pričom „Otkucali su svi satovi“ o uraru Šišku, gdje je obradio temu propadanja i nestajanja urarskog obrta.

Mislav Duilo sa svojom mentoricom prof. Ivanom Pandžić

15 MINUTA

In the future, everyone will be world - famous for 15 minutes.
Andy Warhol

Markov profil na Instagramu bio je poput hrpetine sličnih profila. Njegove objave nisu iskakale iz okvira. Na jednoj od slika Marko sjedi ispred kamina i ispija čaj što mu ga je majka pripremila. Ispod slike napisao je *#zimske radosti*. Bila je to naizgled sasvim jednostavna fotografija. Ono što se na slici nije vidjelo jest da je Marko potrošio više od trideset minuta da izabere savršenu odjeću, namjesti frizuru i objasni majci kako će uhvatiti pravi kadar.

Najnovija fotografija prikazivala ga je kako ljubi svoju djevojku ispod velikog vodopada, a opis je bio doslovan: *Ljubav u nacionalnom parku*. Fotografije poput te nekada su se smatrale privatnima, ljudi su ih čuvali u kartonskim kutijama za cipele uz druge stare i drage uspomene. Međutim, ovom objavom Marko je privukao gotovo stotinu novih pratitelja. Ego mu je bio u nebeskim visinama. Osjećao je kako mu dopamin pluta tijelom. Bilo je sigurno – nije se smio zaustaviti!

Odluka je pala, postat će *influencer*! Bilo je vrijeme da osmisli plan. Nije bio lijepa djevojka, nije imao novaca za putovanja svijetom s kojih bi objavljivao fotografije, nije bio filmska zvijezda… Bio je nitko i znao je da realizacija plana neće biti lagan posao. Ako zaista želi uspjeti, morat će raditi ono što se drugi ne usude, sadržaji njegove *Insta* stranice morat će biti privlačni i jedinstveni. Nazvao je Antonija, starog prijatelja. Zajedno su počeli kovati planove.

Zaposlio ga je, Antonio je postao Markov snimatelj.

Tri stotine *followersa*, većinom prijatelja, poznanika i članova obitelji, uskoro su mogli vidjeti njegov prvi video kojega je napravio prema smjernicama što ih je sam sebi zadao. Filmić je trajao pedeset devet sekundi. Na početku je sve bilo normalno – Marko u šetnji gradom. Hodao je iza neke djevojke i njezinog dečka. Jedan treptaj oka i Marko podiže palac i *kesi* se u kameru. Odmah zatim zaletio se prema djevojci i uhvatio je za stražnjicu. Pokvareni osmijeh i hvatanje brzog sprinta, želio je izbjeći djevojčinog dečka koji je pojurio za njim želeći obraniti čast svoje drage.

Znao je Marko da nije u redu to što je napravio, ali i snimio. Međutim, nije se zamarao pitanjima morala – samo dva dana nakon objave udvostručio je broj pratitelja. Bilo je vrijeme za još luđe uratke.

>>>

Nova objava na Instagram *feedu* osvanula je tri dana kasnije. Marko je opet hodao, ovaj put parkiralištem. U ruci je imao bejzbolsku palicu. Došavši do nekog starog crvenog opela, zamahnuo je svom snagom palicom. Rezultat? Odvaljeni retrovizor i razbijeno staklo.

Komentari uz ovaj video nisu bili pozitivni. Marko je shvaćao zašto, ali nije bio obeshrabren jer su brojevi rasli. Sa samo dva filmića prikupio je preko tisuću novih pratitelja. Nastavio je snimati. Više ga ništa nije moglo zaustaviti: ni batine, ni plaćanje štete koju je napravio, ni poneko policijsko privođenje… Ništa!

Kako je rastao broj *followersa*, Marku su se počeli javljati sponzori. Plaćali su ga da u svojim filmovima nosi njihovu odjeću, konzumira njihove proizvode… Dobro su ga plaćali. Živio je svojih petnaest minuta slave. Svijet mu je bio pod nogama. Tako je bar mislio.

A onda mu se na putu prema zvjezdanim trenucima slave ispriječila majka. Strogo mu je zabranila snimanje „tih gluposti ako misli živjeti pod njezinim krovom“. Bio je punoljetan, imao je dovoljno novca. Iznajmio je maleni stančić jer nije mogao slušati majčine stalne prigovore.

Posljednji video kojega je Marko snimio nije vidjelo mnogo ljudi. Zapravo, vidjela ga je samo njegova uža obitelj i jedan policajac. Marko je htio napraviti nešto posebno za svojih tristo tisuća pratitelja, sada većinom stranaca. Sjeo je na sanjke i sjurio se niz prilično strmo stubište stambene zgrade. Negdje oko pete stepenice u potpunosti je izgubio kontrolu nad sanjkama koje su poletjele nevjerojatnom brzinom. Prije negoli je shvati što se događa, zabio se u zid i slomio vrat.

maketarska sekcija

Kutije su otvorene, dijelovi za sastavljanje su na stolu. Ljepilo, škare, Revellove boje za plastiku, specijalni razređivači, pincete, povećala, sve je nadohvat vrijednih ruku maketara u Tehničkoj radionici. Kreativno se radi uz nadzor odgajatelja Damira Tomića. I ove godine se nastavlja s posebnim programom izrade maketa zrakoplova i oklopnih sredstava i tehnike iz II. svjetskog rata.

- Pripremamo makete za Domijadu pa profesor od nas traži preciznost u izradi i čistoću kako bi makete izgledale što ljepše. Naravno da i mi volimo kad nam maketa izgleda što vjernije originalu. Nije nam problem sastavljanje koliko bojanje, jer je pojedini tenk različito bio pripreman za istočni front preko zime ili proljeće u Evropi....sasvim druge maskirne boje i oznake. Tu nam pomažu nacrti sa svojim oznakama za boje i prijedlozima za pojedina ratišta, od Sahare do Skandinavije – istakao je Matija Koren.

Od dolaska u Dom ovo će biti četvrti put da nastupam na Domijadi. Do sada smo osvojili dvije brončane i jednu srebrnu medalju za makete što je za nas u sekciji ipak veliki uspjeh. Ove godine s u se uključili i novi učenici tako da nas ima dovoljno, a i prostor je ograničen jer se tu rade i instalacije, skulpture, industrijski dizajn, rukotvorine. Svoj kutak ima i likovna sekcija. Osim mene najaktivniji su Matija Koren, Lovre Kazija, Leon Škrobonja i Marko Čačić. I ove godine ćemo nastupiti u više kategorija zajedno s učenicama iz likovne radionice. Dvije godine uzastopno imamo plasman na Državnu domijadu, pa se nadam barem jednom prvom mjestu – dodaje David Brođanac.

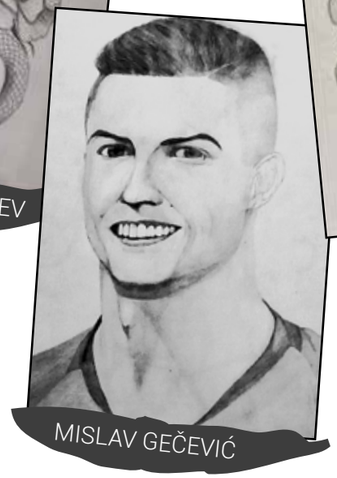

Fotografije podmorja

Učenici foto sekcije Petar Jukić i Ivan Prpić izradili su fotografije podmorja zatonske uvale. Uz savjete odgajatelja Damira Tomića, učenici su prvi put koristili GoPro kameru i izradili svoje prve fotografije. Obzirom da temperatura mora nije dozvoljavala zaron, napravljene su fotografije u plićaku. Fotografije su prikazane javnosti na izložbi fotografija foto-video sekcije Đačkog doma u Arsenalu.

Vizualna kultura i fotografija

U četvrtak, 20. 12. 2019. godine održano je predavanje na temu: Vizualna kultura i fotografija s podnaslovom: Likovni elementi fotografske kompozicije. Prilikom izlaganja, analizom fotografske kompozicije poznatih umjetnika predavačica je ukazala na smjernice prilikom izrade fotografske kompozicije.

Cilj je bio da učenici, aktivnim sudjelovanjem na predavanju, prepoznaju i definiraju likovne i kompozicijske elemente na primjerima iz povijesti umjetnosti. Predavanje je održala Natali Miletić, prof.

INSTALACIJE

I ove godine učenici i učenice marljivo rade u Tehničkoj radionici. Zima je na izmaku, znači pravo vrijeme za zasukati rukave jer se približavaju natjecanja. Izrađuju instalacije za nastup na Regionalnoj domijadi, koja se ove godine održava u Splitu.

Kad nam prof. Rade Zrilić s nacrtima pokuca na vrata, znamo da će biti „posla“.

Sreća da je odgajatelj Tomić uvijek uz nas pa sve teče glatko i brzo. On i prof. Zrilić nam nabavljaju potrebni materijal, tako da nama preostaje da zgotovimo kreaciju. Instalacije su nam ove godine dobre jer nose snažnu poruku- dodala je Matea Matаić.

Učenici su za nastup na Regionalnoj domijadi izradili tri instalacije:

- Proizvodnja želje

- Odraz - odraženo

- After washing

- U kontekstu posredovanja sadržaja djelovanje u izbornim sekcijama sjajan je prostor za neformalno prezentiranje tema. Na taj način u slobodnoj komunikaciji koja nadilazi uobičajene službene relacije postiže se usmjerenost na sadržaj što je i inače najpoželjnija situacija – sugerirao je profesor Rade Zrilić.

PAKAO

Koliko treba mi vremena
Da te zaboravim
Koliko treba mi načina
Da te prebolim

Nije mi svejedno
Što bili smo zajedno
Kao mračno doba
Mračna je i ova soba

Đav'o mi nije stran
Jer osjetim kako gorim iznutra
Pakao je moj stan
A na čekanju za raj sam do **sutra**

ANTONIJA AJTIĆ

I TI I JA

I ti i ja
Morali smo birati
Ko će otići i za sobom sve ostaviti
Ko će prvi za uspomenama pokleknuti

I ti i ja
Morali smo birati
Ko će sljedećoj ljubavi vjerovati
Ko će u toj igri pobijediti

Sve i da prođe te
Od prošlosti ne bježi se
Nije ljubav samo bol
Nije ljubav samo bol

ANTONIJA AJTIĆ

I Z R A D A SKULPTURE

U Tehničkoj radionici u tijeku su radovi oko izrade skulptura za nastup na Regionalnom natjecanju iz kulture. Na prošlogodišnjem nastupu na Regionalnoj domijadi učenici su osvojili prvo mjesto sa skulpturom „Bol“ za koju je projekt napravio voditelj likovne sekcije i stvaralaštva prof. Rade Zrilić. Zlatna medalja je potvrđena i na Državnoj domijadi čime su učenici ostvarili najveći uspjeh u navedenoj kategoriji.

Ove godine nadamo se „visokom“ plasmanu jer imamo stvarno tri dobre skulpture. Sve što prof. Zrilić osmisli, mi u tehničkoj radionici napravimo, naravno uz nezaobilaznu pomoć i nadzor odgajatelja Tomića. Kada se na vrijeme nabavi materijal nije nam ništa problem, sve stignemo. Uglavnom radimo navečer, a koji put ostanemo i nakon 22 sata, uz dogovor s odgajateljem. Najlakše nam je raditi navečer jer popodne svi imamo neke obaveze, a ujutro kad nemamo škole volimo duže spavati.

Mislim da nam je skulptura „Osluškivanje“ najbolji rad, a nisu loši ni „Skakavac“ i „Lisnost Lista“. Kako ima dosta posla, profesor nas je razdijelio u grupe pa svatko zna svoj zadatak na pojedinoj skulpturi - rekao nam je David Brođanac.

SJEĆAŠ LI SE?

Sjećaš li se onih vremena kad
ni djeca ni odrasli nismo bili?
Sjećaš li se kako i ljubav
jedno od drugog smo krili?

Voljela sam te još kao dijete.
Bio si dječak nemirne ćudi.
Oboje, uzimali smo mukom,
samo ono što život nudi.

Zlata Agić, 3. c. Gimnazija "V. Nazor"

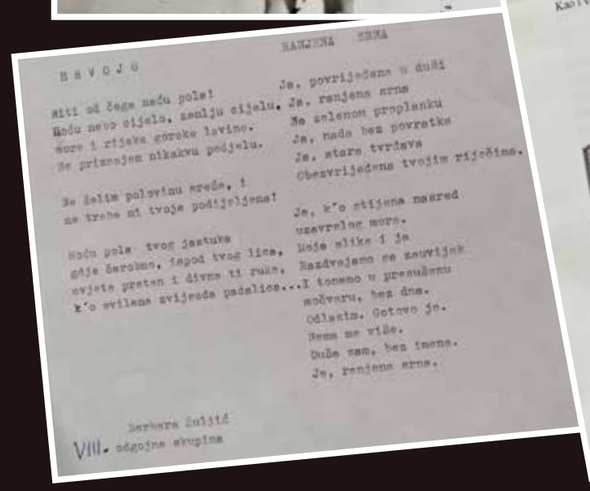

NAVOJU

Biti od čega naću polje!
Hoću nešto cijelo, zemlju cijelu,
more i rijeke goreke lavine.
Ne prisanjam nikakvu podjelu.

Ne želim polovinu sreće, i
ne trebe mi tvoje podijeljene!

Hoću pola tvog jastuka
gdje šarolmo, ispod tvog lica,
svjeta prsten i divna ti ruka,
k'o svilena zvijezda padalica...

RANJENA SRNA

Ja, povrijeđena u duši
Ja, ranjena srna
Na zelenom proplanku
Ja, nada bez povratka
Ja, stara tvrđava
Obezvrijeđena tvojim riječima.

Ja, k'o stijena nasred
uzavrelog mora.
Moje slike i ja
Razdvajamo se zauvijek
I tonemo u prenuđenu
mučvaru, bez dna.
Odlazim. Gotovo je.
Nema me više.
Duše sam, bez imena.
Ja, ranjena srna.

Barbara Šuljić
VIII. odgojna skupina

Iz arhive

POGLED S PROZORA

Pet je sati. Još sat i pol do večere, a knjigu nisam ni takla. Ne znam što ću sa sobom. Srijeda je tek, a ja čekam petak. Cimerice su u školi, sama sam u doslovnom smislu, i psihički i tjelesno. Sjedim ispred prozora naslonjena na radijator i gledam "Ljepoticu". Nekoliko svjetala već je upaljeno, pa kroz zavjese nazirem ljudske sjenke. Nije to nikakvo svrsishodno promatranje niti iz neke potrebe, već tek tako. Iz dosade. Ti ljudi i ne slute da ih netko promatra i analizira njihove pokrete. Što li zapravo rade? Možda gledaju TV-program, slušaju radio, pričaju, svađaju se, vole... To su njihove stvari. Ja samo promatram i pretpostavljam. Neka plavuša upravo vješa rublje u balkonu. Neki pas, u sredini zgrade stalno šeta tamo - ovamo... Što god radili, oni su kod kuće. Doma. Što li radi moja obitelj - mislim. Piše li brat zadaću ili gnjavi mačku? Što mama pravi za večeru? Palačinke ili tople sendviče. Popravlja li tata ogradu koju je srušila bura? Misle li na mene? Srijeda je, a ja čekam petak.

Ivana Sučić, 2. b. Medicinska škola

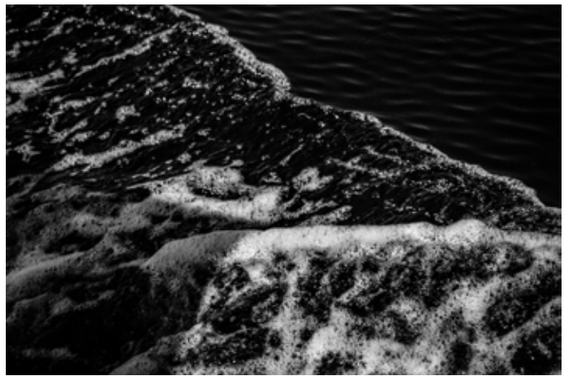

FOTO – VIDEO SEKCIJA

Foto-video sekcija u Srednjoškolskom đačkom domu djeluje već 6 godina. Svake godine učenici uključeni u rad sekcije nastupaju sa svojim radovima na izložbama i natjecanjima iz kulture na regionalnim i državnim Domijadama. Najdraže su im ipak izložbe koje svake godine organiziraju u suradnji s Udrugom tjelesnih invalida povodom Međunarodnog dana invalida. Na Regionalnim domijadama su u proteklom razdoblju postignuti zavidni rezultati:

2015. god. – 2. mjesto

2016. god. – 3. mjesto

2017. god. – 1. mjesto

2018. god. – 1. mjesto

Ove godine prof. Damir Tomić je učenicima organizirao tri edukativna izleta na kojima su učenici prikupljali foto materijal za sljedeća natjecanja i naravno za domski list „Mirtu“.

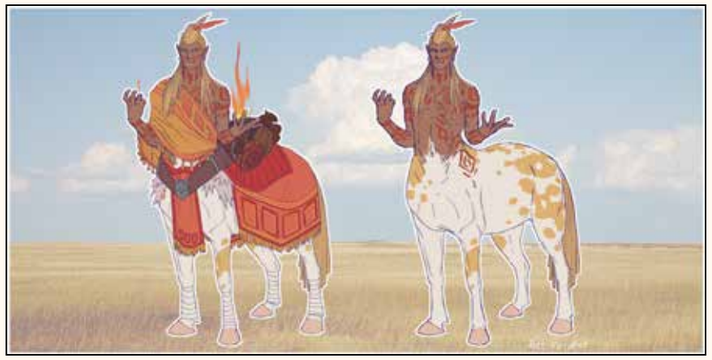

ANGELA FRANIN — ANGELA FRANIN

FILIPA IVANDA

FILIPA IVANDA

LUCIA PETROVIĆ

KLARA BOBAN

KLARA BOBAN

KARMEN KOVAČEV

MARIJA MILANOVIĆ

Legalizacija marihuane za ili protiv

Zbog velikog interesa učenika, održana je još jedna parlaonica pod nazivom Legalizacija marihuane: za ili protiv? Voditeljice parlaonice i ovog puta su bile Petra Mitrović, prof. i Maja Balić Motušić, prof. Učenici su se ponovno odazvali i sudjelovali u još jednoj uspješno odrađenoj parlaonici.

Radionica - Gay (ni)je ok

U atriju Srednjoškolskog đačkog doma, održana je parlaonica pod nazivom Gay (ni) je ok? Voditeljice parlaonice su bile Petra Mitrović, prof. Maja Balić Motušić, prof. i Dijana Ivčić, prof. Učenici su bili izuzetno zainteresirani te se odazvali u velikom broju.

Zahvalnica
Sveučilišta u Zadru 2019.

KARIKATURE
Rade Zrilić

DRAGA

Sanjarila je na svom omiljenom mjestu dok joj je glazba iz slušalica treštala, pojačana na najjače. Bob Seger, kako očito. Prekriženih nogu u kratkoj majici, na leđima je osjećala hladnoću zime koja se približava. Cigareta po cigareta, nestajale su iz kutije koja je ležala pored nje. Gledala je ljude u daljini, kako žive svoj život, kako se kreću. Za svakog je smišljala po jednu priču. Starica koja je vukla veliku vreću za sobom, sa smiješkom na licu, vjerojatno sutra sprema veliki ručak za cijelu obitelj, koja joj dolazi u posjetu izdaleka. Dečko sa slušalicama u ušima, koji skakuće na svaku notu pjesme vjerojatno se ide naći s prekrasnom djevojkom koja jedva čeka da ga vidi. Čovjek na motoru vjerojatno razmišlja o tome kako ce doći kući gdje će ga dočekati žena s poklonom za rođendan, jer znao je da ga voli, i on nju voli.

Svjetlucaju svjetla auta koji prolaze pokraj mosta, ulična svjetiljka treperi i čeka nekoga da ju popravi. A ona, sjedi tu i o čemu drugom razmišlja, nego o njemu. Čeka tu poruku koja neće doći, čeka da joj on dođe i samo joj kaže koliko ju zapravo voli, da ju zagrli i poljubi snažnije nego ikada. Sjećajući se njegovog mirisa, njegovih nježnih usana i obraza koji trepere dok ju ljubi. Ljubi sa svom strašću koju ima. Ali najviše je htjela taj zagrljaj. Zagrljaj kada ju on, za glavu viši, svojim rukama obgrli preko cijelog tijela, nagne svoju glavu na njeno rame, a ona samo udiše njegov miris, miris koji joj je tako poznat, koji nije htjela nikada izgubiti. Ali ga je izgubila. I miris, i njegovo snažno tijelo oko nje, zajedno s njim cijelim.
Povuci suze draga, znaš da neće doći.

Ali je ona i dalje tu. Na mjestu njihova posljednjeg sastanka. Mjestu na kojem se sjeća gdje je zadnji put bila najsretnija. S njegovim poljupcima na njezinom čelu, na njezinim obrazima koji su treperili crveni od ljubavi, na njezinim očima koje samo što nisu zaplakale od sreće. A sada plaču od tuge.
Povuci suze draga, znaš da neće doći.
Počela ju je hladnoća udarati po golim ramenima, od leđa koja je on grlio, do mokrih obraza, crvenih, ali ovaj put od srama, od žalosti koju osjeća sjedeći sama ovdje.
Ne krivi ga, zašto bi? Ne može ga kriviti kad nije kriv. A krivac, postoji li? Je li to ona? Ali ne može tako razmišljati, samo bi još jače zaplakala.
Iz daljine ugleda psa kako joj prilazi. Čupavo malo biće roze njuškice došlo je da ju pozdravi. Skače oko nje samo da ju poliže i obriše te suze s njezinog lica. Nakon par minuta s ovim bićem, koje ju je uspjelo oraspoložiti samim tim što je sjedilo u njezinom krilu i stiskalo se uz nju, već se osjećala voljenije.
Čuje da netko doziva iz daljine. Pas skoči i trčeći krene u tom smjeru.
I opet je sama. Misli dolaze, suze kreću. Koliko god joj samoća godila, ubijala ju je. Ubijala ju je skroz do kostiju. Da vjeruje u Boga, u kojeg je prestala vjerovati već kao mala, možda bi mislila i da joj duša umire, polako.
Povuci suze draga, znaš da neće doći.

ELA FRKOVIĆ

SEBI NAJBOLJA

Nisam savršena, nisam najljepša, niti najzgodnija, ali ja sam ja. Sebi najbolja. To što neka budala ne zna to cijeniti, zašto bih ja plakala misleći da je problem u meni?

Zašto bih se samosažaljavala što nisam malo mršavija, što nisam idealne visine, što nemam malo ravniji nos i pravilnije lice s manje akni? Zašto bih mislila da su problem moje strije, moja neravna kosa, moje usne koje bi mogle biti punije, oči koje bi mogle biti druge boje? Zašto bi meni stalo do neke budale koja voli duže trepavice, savršene uši, veliku stražnjicu i ravan trbuh, do nekog tko želi da se oblačim uvijek savršeno, ustegnuto, umjesto moje omiljene trenerke i široke majice, do nekog za koga bih se morala stalno šminkati, lakirati svoje duge nokte, iako je meni draže kada su podrezani. Zašto bih morala slušati glazbu koju on voli da JA NJEGA ZADIVIM?

Gledati filmove koje on voli jer 'on je tako rekao, on ih voli'. Zar bih se trebala družiti samo s njim, a ostatak vremena provoditi u kući da bih njega držala zadovoljnim? Ići i raditi što on hoće samo da bih ga zadržala? Zar bih se trebala izgladnjivati, ne spavati, svaki dan se sređivati, nositi uvijek novo, usko i markirano, i uvijek biti najljepša. Sve da njemu budem najbolja. Sve da njemu budem savršena.
A da budem njegova, i sretna?
Ne, to nisam ja.
Zašto bih ja pokušavala nekoga držati zadovoljnim? Ja sam ja. Sebi najbolja.

ELA FRKOVIĆ

Izlet Nin-Zaton

Ove godine foto sekciji priključili su se Ivan Prpić i Petar Jukić. Odlazak u Nin je bila prilika da odgajatelj Damir Tomić pomno ispita sposobnosti i zainteresiranost novih učenika za umjetničku fotografiju. Učenik Ivan Prpić je do sada sudjelovao na foto izložbama i autor je nagrađene fotografije kao učenik osnovne škole. Tijekom obilaska kraljevskog grada učenici su pokazali znanje i zanimanje za art fotografiju. U dom smo se vratili s aparatima koji su imali „popunjenu memoriju“.

Noć muzeja-volontiranje

U organizaciji profesorica Maje Balić Motušić i Petre Mitrović, članice volonterskog kluba, Milica Traživuk i Anđela Lukić volontirale su u sklopu manifestacije Noć muzeja koja se održala 31. siječnja 2020. god. Učenice su volontirale u Kneževoj palači nadgledajući i informirajući posjetitelje o postavama izložbi. Postave su uključivale izložbe: Šest salonskih priča - povijesni ambijent Narodnog muzeja Zadar, Rubna titranja, Povijest kompjutera kroz muzejske uzorke zadarskih tvrtki i Tajne muzejskih čuvaonica – planine.

Posjet Muzeju antičkog stakla

U sklopu manifestacije Noć muzeja održane 31. siječnja 2020. god., profesorice Maja Balić Motušić i Petra Mitrović zajedno s učenicama posjetile su Muzej antičkog stakla gdje su razgledale izložbe ,,Stakleni izazovi'' i ,,Staklo Aserije'' te promatrale radionicu izrade staklenih predmeta i izrade staklenog nakita na plameniku.

Kuhinja

Kakav bi to bio Dom bez kuhinje. Zato u ovome broju Mirte želimo nekoliko riječi posvetiti našim djelatnicima u kuhinji. Da bi naši učenici i učenice bili radosni, veseli i siti brine se naše kuhinjsko osoblje; kuhari, kuharice i pomoćno osoblje. Raznovrsni jelovnik, izbor između više jela tijekom doručka, ručka i večere omogućuju našim učenicima da uživaju u svakodnevnim obrocima. Dolazak u restoran i boravak u njemu za vrijeme obroka za naše je učenice i učenike uvijek ugodan i u opuštenom ozračju, a sve pod budnim okom šefice naše kuhinje Jagode Jurjević.

Valentinovo

U NAŠEM DOMU – SLIKE GOVORE VIŠE OD RIJEČI

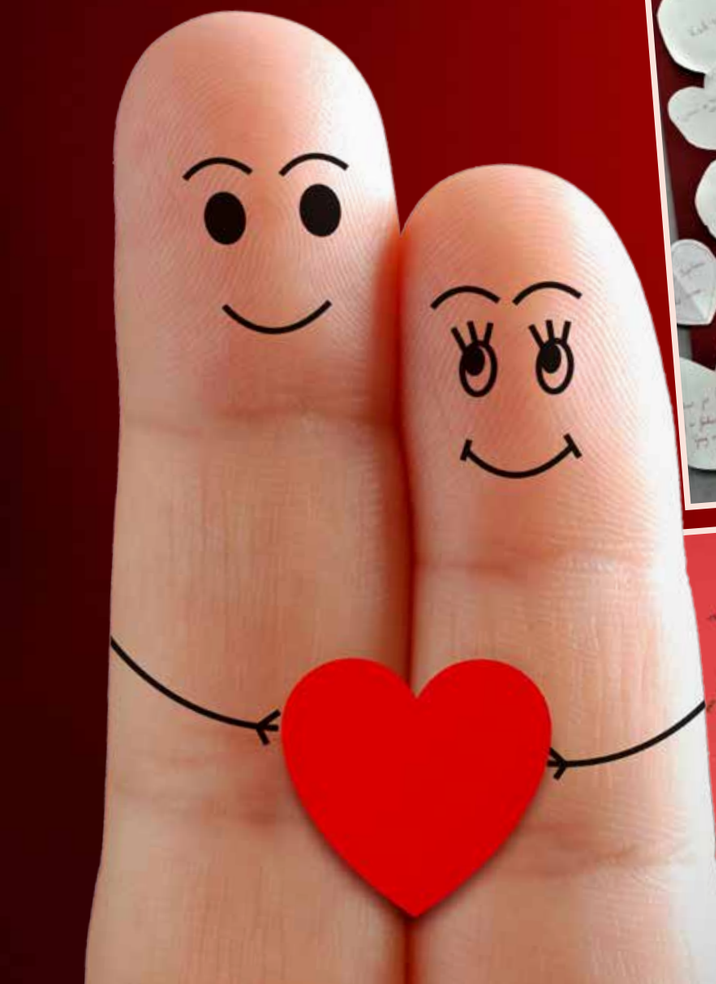

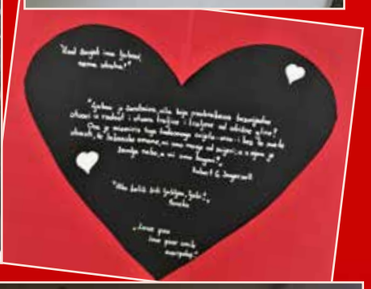

PRVO MJESTO
UČENIKU STRUKOVNE ŠKOLE VICE VLATKOVIĆA
ZA LITERARNI RAD

Pismo je pisao izmišljeni mladić Paško izmišljenoj djevojci Marini, a adresirano je u Zadru, 23. kolovoza 1953. godine. Razdvojila ih je daljina jer je Marina morala preseliti u Ameriku - rekao nam je prvonagrađeni Mislav.

Najljepše ljubavno pismo napisao je Mislav Duilo, učenik zadarske Strukovne škole Vice Vlatkovića koji je osvojio prvo mjesto na literarnom natječaju za najljepše ljubavno pismo u kategoriji srednjih škola.

Riječ je o 7. literarnom natječaju koje je povodom Valentinova, dana zaljubljenih, organizirao Klub čitatelja Čitafora, a na koji je pristiglo ukupno 120 radova - ljubavnih pisama.

Natjecanje je provedeno u tri kategorije - za učenike osnovnih škola, srednjih škola i za odrasle, a pismo je moglo imati maksimalno 90 redaka, pojašnjava profesorica hrvatskog jezika u Strukovnoj školi Vice Vlatkovića Ivana Pandžić, ujedno i mentorica nadarenog Mislava koji iza sebe ima već niz priznanja i osvojenih mjesta za literarne radove.

S najljepšim ljubavnim pismom Mislav će nastupiti i na ovogodišnjoj Regionalnoj domijadi.

Pismo koje nisam poslao

Marina,

pokušavam zaspati. Iza spuštenijeh vjeđa gledam u tvoje oči. Bolestan sam i možda ću se ovim pismom izliječiti. A možda i neću. Možda ću pasti u još veću grozničavost zaljubljenosti.

Možda, možda, možda…

Snaga ljubavi goni me na nepromišljenost, na nagle ispade emocija. Moram ti priznati, kad sanjarim, samo tebe vidim. Predivna si, pametna i zaigrana. Najljepši su to snovi.

Između nas je ocean, a ja te volim. O, kako bih ponovno volio provoditi dane s tobom. Jesti u jeftinim restoranima, trčati po divljini, plesati po pješčanim plažama na mjesečini… ali između nas je ocean ispunjen vremenom umjesto vode. Mrzim ga!

Da mogu, vratio bih vrijeme i vječno živio u bezbrižnosti. S tobom! I ne bih ispravljao greške, radio bih sve isto. Potpuno isto. Živjeli smo izolirani u našem malom savršeno-nesavršenom svemiru. Živjeli… A onda nas je život razdvojio. Koji paradoks!

U mislima o tebi tražim spokoj, a pronalazim samo nemir. Želio bih, kao nekad, razgovarati s tobom do sati u kojima se već raspoznaje novi dan. Tada riječi imaju jače značenje i lako je reći: "Volim te!".

I ti si meni govorila da me voliš.

Plesala si u mom dnevnom boravku kao da ne postoji sutra. Tvoji pokreti budili su leptiriće u mom trbuhu, a osmijesi spuštali trnce niz kičmu. Naučila si me da bezbrižnost i sreća postoje samo u trenutcima.

U trenutcima kada zagrljeni ležimo u potkrovlju moje kuće i sanjarimo o boljoj budućnosti: o kući pokraj mora s terasom na kojoj čitamo knjige i udišemo miris soli, o toplini kamina u kojemu pleše plamen koji ne mari za našu ljubav…

Sjetim se ponekad i naših šetnji gradom. Uvijek si znala gdje slušati glazbu, gdje tražiti zabavu, a gdje se oporavljati od one jučerašnje. Poznavala si Zadar bolje nego što ću ja ikada. Znala si gdje se poslužuje najbolja hrana, gdje je najromantičniji zalazak sunca, gdje je najveća osama za dvoje ljubavnika.

Teško je zaboraviti nekoga poput tebe. Vjerojatno bi to za mene bila najbolja opcija, ali ne mogu to dopustiti jer tako bih te izgubio po drugi put. Kad si otišla, moje se srce slomilo. Bio sam ljut na tebe, na sebe, na prokletu Ameriku, na cijeli svijet. Možda se u svemu tome krije neka poruka, a možda je i samo loša sreća.

Možda, možda, možda…Možda sam izliječen, možda!

Zauvijek tvoj Paško

RAZGOVOR S RAVNATELJEM IVANOM ĐULOM

Obzirom da se bliži vrijeme odlaska našega ravnatelja Ivana Đule, prof. u mirovinu, učenice 10. odgojne skupine Antonija Ajtić i Tea Frković, pod stručnim vodstvom profesorice Maje Balić Motušić, odlučile su mu postaviti nekoliko pitanja vezanih uz njegov životni i radni vijek u Srednjoškolskom đačkom domu Zadar.

1. Znamo da ste cijeli svoj život vezani za ovaj Dom, prvo kao učenik, zatim kao odgajatelj, a sada i kao ravnatelj. Što se promijenilo otkad ste ovdje bili učenik?

Neke stvari koje su meni ostale u sjećanju vama će izgledati nestvarno, poput tuširanja. U moje vrijeme imali smo toplu vodu svaki sedmi dan. Možete li zamisliti da smo imali zajedničko tuširanje kao nekada u vojsci. Svaki, koliko se sjećam, utorak navečer, svi bi zajedno išli pod tuševe i tuširali se. Tople vode nije bilo svaki dan, nego samo jednom tjedno.

Što se tiče hrane i to se promijenilo. Mi smo u to vrijeme dobivali samo tri kriške kruha. Imali smo na npr, „paštašutu“za večeru i na pladnju tri kriške kruha i to je sve. Za doručak je bio čaj i jedan namaz, a vi danas imate od 5 do 7 vrsta namaza i dvije vrste napitaka uz voće, jogurt, corn flakes i čoko loptice. Uvijek je bilo samo jedno jelo za ručak i jedno jelo za večeru, nismo imali višestruki izbor kao vi danas.

U slobodno vrijeme uglavnom smo igrali košarku. Tamo gdje je sada naš restoran bio je jedan koš. Uvijek sam volio košarku i taj mi je sport bio na prvom mjestu. Igrali smo ovdje iza doma ili dolje na „Đilu“.

2. Kako biste opisali svoj radni vijek u Srednjoškolskom đačkom domu?

Ovdje sam već 30 godina, kao odgajatelj, i trenutno, u drugom mandatu, na mjestu ravnatelja doma. Mišljenja sam da smo mi koji radimo s mladima sretnici i da smo privilegirani. Nije lako niti jednostavno odgajati vas mlade, znati saslušati, znati prepoznati sve probleme s kojima vi dolazite i zauzeti ispravan stav u svemu. Kroz to se očituje veličina i odgajateljske sposobnosti nas koji radimo s vama. Dođete kao djeca, a otiđete kao zrele osobe iz ove kuće.

3. Koji vam je bio najveći izazov u poslu?

Ravnateljski posao je specifičan i zahtjevan, posao koji zahtjeva od čovjeka 24 satnu uključenost. Kao čelnik ustanove prva sam i najodgovornija osoba za sve što se događa u ovoj kući i oko kuće, počevši od nas zaposlenika do vas učenika i studenata.

4. Koja vam je najdraža anegdota s učenicima?

Sjećam se jednog svog učenika koji je u Dom došao iz teških obiteljskih okolnosti i trebalo nam je obadvojici puno razumijevanja i strpljivosti kako bi on ostao na pravom putu. Rekao bih da smo zajednički uspjeli, uz puno razgovora i usmjeravanja, završio je školu, krenuo u život i uspio u životu. To je ono što me najviše veseli i to mi je zadovoljstvo, taj osjećaj da sam nekome u životu pomogao da opstane i ne propadne u provaliju. Veliko mi je zadovoljstvo i radost kada me moji stari učenici dođu posjetiti u Dom, nakon što su već nekoliko godina otišli iz Doma u život. Nedavno me jedan učenik posjetio nakon 15 godina i bio sam jako radostan. Najveća nagrada za moj odgajateljski radni vijek je upravo ta, kada me učenik nazove ili posjeti i to me najviše veseli.

5. Koje kvalitete smatrate najbitnijima za dobrog odgajatelja?

Najbitnije je imati empatiju za mlade ljude, znati saslušati i osjetiti probleme koje učenici nose sa sobom.

6. Što biste još voljeli učiniti u Domu prije odlaska u mirovinu?

U posljednjih 7 godina napravili smo dosta i htjeli bismo još više, no ponekad treba imati i sreće. Promijenili smo namještaj u sobama, odgajateljskim kabinetima i uredskim prostorima. Promijenili smo cjelokupnu posteljinu i madrace na krevetima. Klimatizirali smo sve zajedničke prostorije (restoran, kuhinju, učionice, atrij i urede). Izvršili smo hidroizolaciju ravnog krova restorana, kuhinje i hidroizolaciju ravnog krova na stambenom dijelu zgrade jer je vlažilo i prokišnjavalo. Proširili smo centralno grijanje na sve sanitarne čvorove i promijenili zavjese u učeničkim sobama i uredskim prostorima. Povezali smo prostore u Domu na WI-FI mrežu i uveli elektronske kartice za restoran za učenike i studente. Zamijenili smo i dotrajali bojler u kotlovnici i valjak za peglanje u praonici. Želja mi je bila da preuredimo dio soba te da svaka soba ima sanitarni čvor. Imali smo dio vlastitih sredstva za tu investiciju, no nažalost nitko se nije javio na taj natječaj. Sada želimo provesti projekt energetske učinkovitosti zgrade, u suradnji sa Zadarskom županijom, kojim bi se riješila vanjska izolacija doma, prema zakonskim propisima, koje zahtijeva današnje vrijeme i zamijenili bi se svi prozori. Projektom energetske obnove obuhvatila bi se i kotlovnica i promijenile instalacije, naftu bi zamijenili prirodnim plinom. To je najvažniji projekt i nadam se da će se ostvariti.

7. Što biste preporučili budućem ravnatelju ili ravnateljici?

Imati izraženu dozu empatije za sve, znati saslušati, znati koordinirati djelatnike i korisnike doma, znati razgovarati, to su bitni elementi ovoga posla.

Nadamo se da će naš ravnatelj uspjeti ostvariti ono što je naumio, do kraja svoga mandata, te da će mirno otići u zasluženu mirovinu. Želimo mu puno sreće i zdravlja u novom životnom poglavlju!

Antonija Ajtić i Ela Frković

Profesorica Dijana Ivčić održala je kreativnu radionicu **izrade cvjetova od krep papira**. U radu radionice sudjelovale su učenice 6. i 10. odgojne skupine. Nakon izrade, cvjetovi su postavljeni u svim prostorima Doma kako bi se osvježio prostor i stvorila ugodna atmosfera za sve učenike i učenice.

Nije ono najgore

Domovinski rat. Riječ ”oboružana” teškim mislima, neizvjesnošću i strepnjom. Upravo tako zvuče sjećanja mojih roditelja, baka i djedova. Roditelji se sjećaju kako su im najbolje mladenačke godine prošle u ratu. Pet su godina živjeli između zračnih uzbuna i sirena opće opasnosti, ali isto tako su izlazili vani, zaljubljivali se i družili. A djed, djed je ranjen u ratu, jednog zimskog dana, na bojištu u okolici Gospića. On ne priča o tome, priča baka, koja se dobro sjeća toga dana i osjećaja koji su svih obuzeli kada su čuli lošu vijest. Telefonske linije dugo su bile u prekidu, cijeli se dan čula pucnjava, topovska i minobacačka, i fijuk metaka oko kuće. Prva linija obrane bila je jako blizu. Baka je bila kod susjeda i svi su znali da se nešto događa, da to nije samo još jedan dan, u kojemu nema prekida vatre. Naši su krenuli u proboj, kako bi malo dalje odbacili neprijatelja. Svi su bili ozbiljni, u strahu, a najgora je bila neizvjesnost.

I onda su čuli tu vijest. Baki se za trenutak učinilo da je izgubila tlo pod nogama, ali se brzo pribrala dok su govorili: ”Nije ono najgore! ” Ali ni ona nije bila sigurna je li ono najgore, sve dok nije došla u bolnicu. Put do bolnice bio je veliki pothvat, jer su se do nje probijali teškom mukom. Kakvo, takvo olakšanje nastupilo je kada ga je vidjela i shvatila da je ranjen u nogu i to teže. ”Morat će još u Rijeku na operaciju, ali živ je! ” govorili su. Tako se baka često prisjeti najgorega događaja iz rata, i tada joj se na licu ocrtava proživljeni strah i neizvjesnost, a meni se tada rat učini kao teško i strašno iskustvo, i ne mogu zamisliti da bih to morala proživjeti. Često se sjetim bakine priče kada čujem kako neki nestali iz Domovinskog rata još uvijek nisu ni pronađeni. Tada sebično osjetim olakšanje što je moj djed ”samo” ranjen, ali i zahvalnost njemu i svima onima koji su branili našu Domovinu i osigurali nam mir u kojemu danas živimo.

Tea Frković

10. odgojna skupina

ZNAMENITOSTI GRADA -

MORSKE ORGULJE

Morske orgulje smještene su na zapadnom dijelu zadarske rive te su prepoznatljive po svom kaskadnom obalnom profilu koji stimulira promjenu u kretanju obalom, zadržavanje i silazak do mora.

Kamene stepenice protežu se na sedamdesetak metara obale, podijeljenih u sedam desetmetarskih sekcija, ispod kojih je, na razini najnižeg mora oseke, okomito na obalu ugrađeno 35 polietilenskih cijevi različitih dužina, promjera i nagiba, koje se koso uzdižu do obalnog poločanja i završavaju u kanalu (servisnom hodniku). Zrak potisnut valom vodi se iz šireg u uži profil, kako bi dobio ubrzanje i proizveo zvuk u sviralama (LABIUMI - zviždaljke) smještenim u hodniku ispod obalne šetnice, odakle zvuk (kroz mistične otvore u kamenu) izlazi u prostor šetnice. Instrument ima sedam klastera po pet biranih tonova izvedenih iz matrice dalmatinskog klapskog pjevanja. Kao što je energija mora nepredvidiva u bezbrojnim izmjenama plime, oseke, veličine, snage i smjera, tako je i vječni koncert morskih orgulja neponovljiv u bezbrojnim glazbenim varijacijama, čiji je autor i interpret sama priroda.

Odmah po završetku izgradnje, Morske orgulje su postale nezaobilazna točka u svim turističkim obilascima grada Zadra i njegove regije.

Morske orgulje izvedene su po projektu zadarskog arhitekta Nikole Bašića uz pomoć niza stručnjaka: konzultant za hidrauliku mora bio je prof. Vladimir Androšec sa zagrebačkog Građevinskog fakulteta, cijevi je izvео Goran Ježina iz Murtera, a poznata umjetnička radionica za izradu orgulja - Heferer iz Zagreba za svaku je cijev izradila 35 labiuma, a njihovo glazbeno ugađanje obavio je prof. Ivica Stamać iz Zagreba.

DJECA UČE ONO ŠTO DOŽIVLJAVAJU

DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA NEPRIJATELJSKO PONAŠANJE,
UČI SE SVAĐATI.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA RAVNODUŠNOST,
UČI BITI OSAMLJENO.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA KRITIZIRANJE, UČI OSUĐIVATI.
DIJETE KOJEMU SE ČESTO PRIGOVARA,
NE PRIMJEĆUJE DA GA OKOLINA VOLI.
AKO SE DIJETE ISMIJAVA, ONO UČI BITI POVUČENO.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA OSRAMOĆIVANJE,
UČI SE STIDJETI SAMOGA SEBE.
DIJETE KOJE NEMA BRAĆU I SESTRE,
NE ZNA ŠTO JE BRATSKA I SESTRINSKA LJUBAV.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA TOLERANCIJU, UČI BITI STRPLJIVO.
AKO SE DIJETE OHRABRUJE,
ONO SE UČI SAMOPOUZDANJU I SIGURNOSTI.
AKO DIJETE DOŽIVLJAVA POHVALU,
ONO UČI PRIMJEĆIVATI I CIJENITI DOBRO.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA POŠTENJE, UČI SE BITI PRAVEDNO.
AKO DIJETE ŽIVI SA SIGURNOŠĆU, ONO SE UČI POVJERENJU.
AKO DIJETE DOŽIVLJAVA ODOBRAVANJE,
ONO SE UČI BITI ZADOVOLJNO SA SOBOM.
DIJETE S KOJIM SE RAZGOVARA, UČI SE RAZMIŠLJATI.
DIJETE KOJE DOŽIVLJAVA DA SE RODITELJI VOLE,
UČI DA JE OBITELJ ZAJEDNICA LJUBAVI.
AKO DIJETE ŽIVI SA PRIHVAĆANJEM I PRIJATELJSTVOM,
ONO UČI PRONALAZITI LJUBAV U SVIJETU.

(Obiteljski centar Kaptol 3, Zagreb)

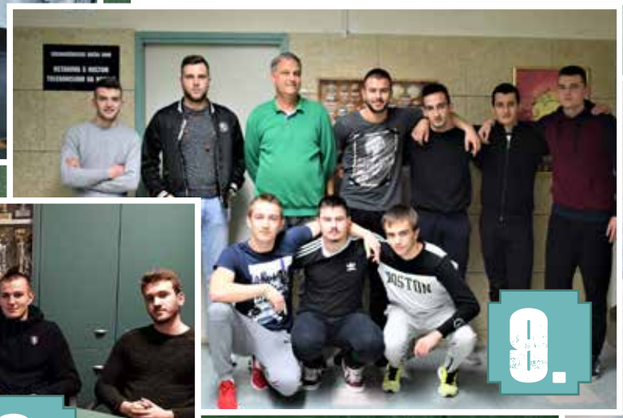

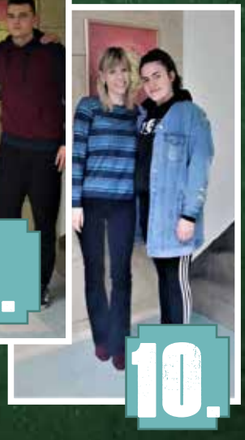

MATURANTI
2019. / 2020.

1. odgojna skupina

– **odgajatelj Ivan Knežević**, maturant/ice: Valentina Duvnjak, Anamarija Lupić, Gabrijel Vukančić, Marija Antić i Ana Karić

2. odgojna skupina

– **odgajateljica Petra Mitrović**, maturantice: Katarina Šarlija, Kristina Kristić, Ana Karamarko, Ivana Klapan. Nedostaju: Doriana Mađarić, Danijel Miličević i Ana Župan.

3. odgojna skupina

– **odgajatelj Damir Kraljević**, maturanti: Zvonimir Bašić, Mate Zrilić, Edis Korman, Mateo Lipovac, Antonio Brnin i Darijan Mitrović. Nedostaje Paulo Fantov.

4. odgojna skupina

– **odgajateljica Marija Lukšić**, maturantice: Ivana Kristić, Marija Prpić i Lucija Raljević.

5. odgojna skupina

– **odgajateljica Marinka Čulina Rončević**, maturantice: Matea Ivković, Eni Raspović, Anđela Brkić, Nensi Adamović, Lucia Kardum i Josipa Kardum. Nedostaje Matea Denona.

6. odgojna skupina

– **odgajateljica Dijana Ivčić,** maturantice: Lucija Kolak, Ena Bacalja, Jelena Katarina Kovačević, Marta Golomeić, Ana Špoljarić i Ana Vukančić. Nedostaju: Ana Đurić, Sonja Antunović i Katarina Peraić.

7. odgojna skupina

– **odgajateljica Snježana Milin Ramov**, maturantice: Petra Lukačić, Leonarda Peričić, Matea Čirjak i Josipa Rogić. Nedostaje Tea Aračić.

8. odgojna skupina

– odgajatelj Roko Bralić, maturanti: Bruno Valinčić, Patrik Maruna, Marko Kokot i Petar Serdar.

9. odgojna skupina

– **odgajatelj Damir Tomić**, maturanti: Ivan Nekić, Marin Stjepić, Pave Drašković, Šime Jureško, Pio Fabijanić, Mislav Duilo, Luka Grahovac, David Brođanac, Ante Josić Jurjević. Nedostaje: Tomislav Vidas.

10. odgojna skupina

– **odgajateljica Maja Balić Motušić**, maturantica Ana Orešković. Nedostaje Lucia Petrović.
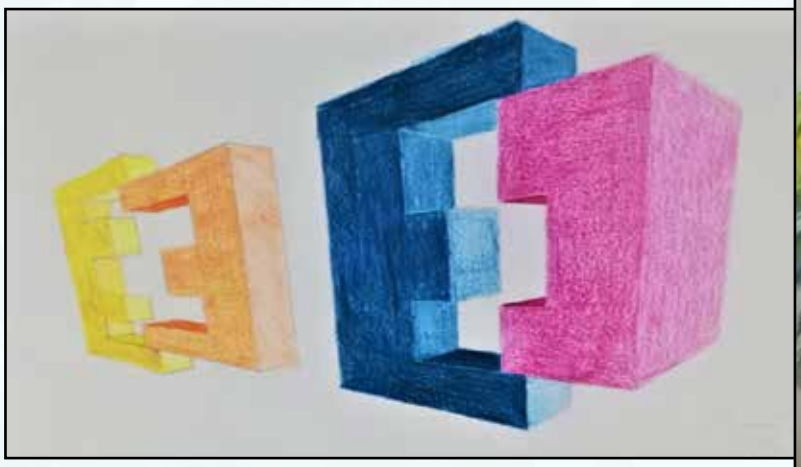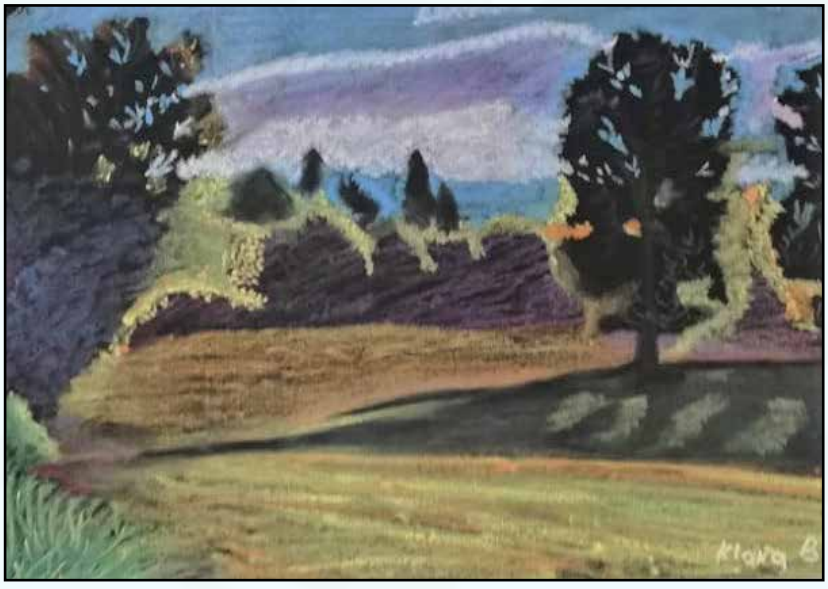
SLIKE **KLARE BOBAN**